

Q. H. 352,9

X 1864129

De amore in patriam

F. A.
Viros literatos,
Quos Altenburgum habet,
ad
Audiendam
ORATIONEM VALEDI-
CTORIAM
De
PATRIÆ CHARI-
TATE,

Ad d. XII. Julii A.C. MD CXC LXIX.
Horis pomeridianis
in

Illustris Scholæ Altenburgensis
Acroaterio Majori
habendam,

Officiosiss. invitat
M. PAULUS MARTINUS SAGITTARIUS, RECTOR.

TYPIS BAUERFINCIANIS.

ORATIONALE VALLER

PATRICK CHAIR

TATE

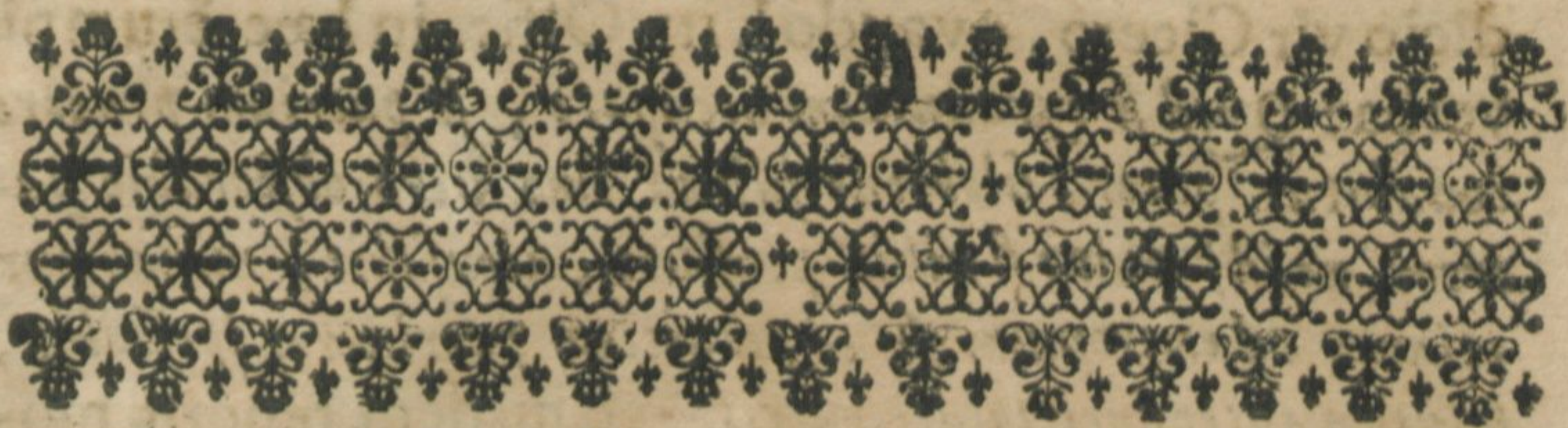
ALLEN

ILLINOIS

MATTHEWS

TYRIS

L. C.

S.

Rimas, si à pietate in Deum discedimus, partes jure merito sibi vindicat Amor, vel, ut digniori exprimam vocabulo, pietas, quâ unusquisque hominum naturali ductus instinctu ea omnia patriæ exhibet, quæ hujus status, temporisque ratio videntur exigere. Patriâ enim salvâ, ac benè constitutâ, quid quæso mali Civi potest accidere? Atque hæc in patriam pietas eâ sese exerere solet virtute, ut Parentum, uxoris, ac liberorum amorem parvi habeat vir cordatus, modo floreat patria, maneatque inconcussa: quin & ipsam mortem pro patriæ salute subire nullus dubitat, qui ardentissimo in patriam flagrat amore. Irem hîc per singula, eaque testimoniis ac exemplis confirmarem, si tuâ, L. B. pace liceret; sed licere, solita tua mihi persuadet benevolentia. Et quidem, quod genitores concernit, eorum salutem patriæ saluti esse postponendam, autor est cœlestis in dicendo, Quintiliani judicio

A 2

dicio

dicio vir Cicero, quando l. iii. Offic. in hæc Trumpit
 verba: Quid si tyrannidem occupare, si patriam prodere
 conabitur pater, silebitne filius? imo verò obsecrabit pa-
 trem, ne id faciat: si nihil proficiet, accusabit, minabitur
 etiam: ad extremum, si ad perniciem patriæ res spectabit,
 salutem anteponet saluti patris. Eiusdem tenoris mo-
 nitum est, quod ex Platonis t. IX. de Rep. allegat
 Plutarch. in libro, cui tit. an seni gerenda Resp.
 ἢ δὲ πατρὸς ἢ μητρὸς ἢ πατρῴων ἢ μητρῴων ἢ πατρίδος ἢ μητρῴδος ἢ πατρίδος ἢ μητρῴδος
 γονίω ἢ πατρί; i. e. patriæ & patriæ plus inte, quàm parentes
 sui, jus habent. Ad uxorem & liberos transeo, quo-
 rum vita ac commoda domestica minimè sunt respi-
 cienda, si vel liberandæ patriæ quiddam conferre pos-
 sint adjumenti, vel cum patriæ detrimento eadem
 habeantur conjuncta.

Praferre patriam liberis Regem docet,

egregium Agamemnonis, præclari Græcorum Prin-
 cipis, est effatum, quod legitur apud L. Ann. Sene-
 cam in Troade v. 330. Et digna, quæ huc apponantur,
 verba judico Lysia, Oratoris Atheniensis, Latinâ
 donata civitate. At profecto, iudices, nunquam cum pro
 vobis aliquod munus obeundum esset, mecum reputavi,
 quod eò pauperiores relicturus essem liberos? Sed potius, ne
 invitus imperata facerem: neque unquam periculum, quod
 prælio navali, subiturus eram, miseratus sum, aut deplora-
 vi; neque memini uxoris ac liberorum meorum, neque
 grave existimaui, si vitâ defunctus pro patriâ ipsos orpha-
 nos & patre orbos relicturus essem; Sed multo magis, si vi-
 tâ per dedecus incolumi, mibi & illis opprobria conciliarem.

Illustrabo rem exemplis. Aulus Manlius Torqvatus in bello Gallico proprio non pepercit filio, sed de eodem summum sumisit supplicium, quod contra edictum patris in hostem pugnaverit; Putabat enim Torqvatus, illò filii factò disciplinam militarem facile esse collapsuram, quã vitium faciente patria dilecta hostium furori atque sævitia exponeretur. Simile exemplum refert Salustius in Conjur. Catilin. de Aulo Fulvio, Senatoris cujusdam Romani filio, qui, quòd perfidi Catilinæ amplexus esset partes, ex itinere retractus à parente neci est traditus. Porro ex illâ in patriam pietate, ceu fonte quodam limpidò, promanat & ille rivulus, quod, neglectâ parentum, uxoris ac liberorum salute, ne ipsius vitæ, cujus tamen usu fructu & conservatione homini nihil est antiquius, ulla habeatur ratio, sed potius præsentî animo patriæ amans spiritum ac sanguinem effundere est paratus, dummodo morte sua patriæ dignitati ac commodis videt esse prospectum. Mortem pro patriâ præclaram esse fateor, & me vel devovere pro populo Romano, legionibusq; vel in medios me immittere hostes paratus sum, verba erant Lentuli, Legati Romani, ad exercitum apud Liv. l. IX. Notatu quoque vel maxime digna sunt verba C. Horatii Cons. quibus cives ad patriam liberandam adhortatur: *Sumptis, inquit, armis una cum aliis civibus, qui patriam cupiunt incolu-
meus, ibimus bonâ cum spe in prælium, & si quis Deus curat
justa & præclara certamina, hostes superabimus: quod si
Namen aliquod obstat, nec salvam Remp. vult, non tamen
propterea nos pium patriæ studium reponemus, sed omnium
honestissimam mortem opperemur.* *Exempla desideras*

eorum, qui pro patriæ salute fortes occubuerunt. plenæ is sunt historicorum paginae, pleni libri. Ne tamen tibi, L. B. deesse videar, en unum & alterum adducam. Codri Atheniensium Regis factum adhuc hodie celebratur, quò, ut à Doribus & Peloponnesiis patriam liberaret, veste indutus familiari, in medios se contulit hostes, & mortem spontaneo motu oppetiit. Oraculum enim hoc dederat responsi, tum demum victrices fore Athenas, si Rex esset interfectus. Vid. Cic. Tusc. Qv. l. I. Memorabile quoque est Svertingi Saxonum Ducis exemplum, qui Frothonem Regem, sub specie amicitiae, ad convivium in arcem suam invitavit, triclinium incendit, & semet ipsum pro libertate patriæ asferendâ flammis cum eo tradidit consumendum, ut refert insignis Historiæ patriæ Scriptor, Georgius Fabricius l. I. Rer. Memor. Saxon univ. f. 14. Sed, quid ad antiquiora provoco tempora, cum nostra sat exemplorum mihi suppeditent. In recenti, ut spero, memoriâ adhuc plerisque hærebit, cum dilectæ patriæ nostræ non exiguas vultures Romani struerent insidias, quot Germanorum millia vitam forti amiserint animo, eo consilio ac fine, ut libertatem, animam fere agentem, patriæ restituerent. Ast manum de tabula. Plura equidem de pietate ac charitate patriæ possent asferri, si chartæ id permetteret angustia, nec, qui dicturus est Juvenis, ea omnia in oratione, quam privatos intra parietes de *charitate patriæ* conscripsit, prolixius exposuisset. Is autem est

JACOBUS Schmalz / Luccaviensis,

Viri

Viri admodum Reverendi, & Præclarissimi, Dn. M. Magni Schmaltzii, Archidiaconi hîc locorum vigilantissimi ac meritisimi, Adfinis, & Fautoris mei honoratissimi, filius optimæ spei natu major, qui charitate patriæ exoptatæ motus, prævio sva- vissimorum Parentum consensu, animo secum constituit, inclytam adire Philyream, ut mercibus, quæ pietas sunt ac vera eruditio, in illustri illo Musarum Emporiô improbo comparatis labore, tandem aliquando in Patriam redeat, eiqve suam deferat operam. Ante autem quàm Scholæ valedicat patriæ, in ea, quam plus simplici vice perorando exornavit, cathedrâ adhuc semel comparere decrevit, verba factururus de materia iam nominata, & gratiis, quas Patronis, Parentibus ac Præceptoribus persolvat, præmissis, ultimum vale illustri nostro Athenæo dicturus. Quibus finitis quatuor Scholæ nostræ surgent alumni,

JOHANNES JACOB Fischer / Culmbacensis,
ANDREAS Dose / Ascanientis Saxo,
GEORGIUS ANDREAS Scherfing / Altenburg.

CHRISTOPHORUS Schade / Sultza Thuringus,

qui fuis Propempticis Ebræis, Græcis, Latinis ac Teutonicis, ligato conceptis sermone, abiturientem Symmachum hinc dimittent. Atque huic actui solemni hora II. pomeridiana diei crastini habetur designata, quâ ut cives Reip. literariæ, quos Altenburgum fovet, frequentes confluant, benevoleque audiant

QX 77 1446

diant perorantem, est quod enixè peto. Pluribus
de aditu vestro ac accessu Vos, Musagetæ Optimi,
non sollicitabo verbis, cum eundem præclara pl. Rev.
Dn. M. Schmaltzii, cui de ingenuarum virtutum filio
ex animo gratulor, merita facile vobis persua-
deant. Valete. P. P. Altenburgi, d. XI. Julii
A. C. cjc lcc LXIX.

F I N I S

WMA

